

Så ganske kort: Vi er utrolig glade for, at regeringen lægger vægt på at sætte de her børn i centrum, og vi bakker fuldt op om det her lovfor-slag.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Nu hørte vi for et par minutter siden nogle ord-vekslinger om den sunde moster og heldigvis ikke om den syge moster, men der findes jo mange appeller til det frivillige Danmark, til de frivillige organisationer, og der findes også organer og frivillige organisationer omkring børns venner. Så jeg vil spørge De Konservative: Når vi nu appellerer om at få en talsperson, kunne det så ikke være i de systemer, at man fandt et barns støtteperson? Altså ikke nødvendigvis inden for familien, men netop blandt de frivillige?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Nu lod jeg ellers være med at kommentere fru Karen Klints indlæg, siden det ikke var fru Karen Klint selv, der var ordfører, men nu kan vi så få diskussionen.

Jeg ser utrolig gerne, at frivillige går ind og bakker op om de her børn. Jeg synes kun, at det vil være meget, meget positivt, hvis der er frivillige, der vil gå ind og gøre det.

Min betænkelighed ved det forslag, som er kommet fra Socialdemokratiet, er bare, hvis man begynder at lovgive om det, for jeg er ikke sikker på, at det vil skabe større stabilitet, hvis et barn partout skal have en eller anden kontaktperson, som jeg frygter det barn vil komme til at kunne betragte som en ekstra sagsbehandler, en person mere at forholde sig til.

Der mener jeg, det er bedre at få skabt noget kontinuitet i den anbringelse, der er, så barnet bliver ved med at blive f.eks. på det opholdssted, hvor barnet er blevet anbragt, og hvor barnet er endt med at få et stabilt liv, og at barnet ikke ryger ud af det opholdssted, fordi forældrene flytter. Det er netop det, vi undgår med det her lovfor-slag.

Kl. 19.20

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg synes altså, det er en meget mærkelig måde at tænke på, at hvis man gav folk – i det tilfælde her børn – ret til at have en kontaktperson eller en tillidsmand eller en talsmand, eller hvad vi nu vil kalde dem, så siger fru Charlotte Dyremo-

se, at så bliver de påduttet det, hvis det er sådan, at de ikke vil have det. Vi er tilbage igen ved diskussionen om, at hvis man har ret til at være med i en madordning, bliver man tvangsfodret. Det, vi ønsker, er, at den kontaktpersonordning, som er i dag, rent faktisk bliver en rettighed for barnet; at man har ret til at have sin egen talsmand med.

Jeg synes ærlig talt, at som jeg hører De Konservatives argumentation imod talsmanden, så går den ud på, at fordi det ikke er alle, der har en tillidsperson i sin omgangskreds, de kan bruge, så vil man ikke have det. Det er sådan lidt, at når alle ikke kan få, skal ingen have. Vi har en ud-mærket kontaktpersonordning, og det, vi blot beder om, er, at de børn rent faktisk får den rettighed, at de skal have en.

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Jeg vil godt spørge fru Charlotte Dyremose, før vi får snakket os for langt fra hinanden: Er fru Charlotte Dyremose ikke enig i, at Det Konservative Folkeparti tilbage i, jeg tror det var i 1997, stemte for den ændring i serviceloven, der gik ud på, at truede børn fik mulighed for at få en kontaktpersonordning? Det var et forslag, som SF fik igennem i finanslovforhandlingerne, og Det Konservative Folkeparti syntes mig bekendt, at det var en god idé. Så jeg tror, vi skal passe på ikke at gøre det her til for stor en konflikt. Jeg tror i virkeligheden, at fru Charlotte Dyremose, når hun får tænkt sig lidt bedre om, i virkeligheden synes, det er en hamrende god idé.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Som jeg svarede fru Karen Klint lige før, ser jeg utrolig gerne, at f.eks. en frivillig går ind, eller en moster går ind, eller hvem det måtte være. Derfor ser jeg det som en fordel, hvis et barn har en eller anden person, som det føler sig tryk ved.

Jeg er bare nervøs for det, idet jeg har forstået, at det, det socialdemokratiske forslag går ud på, er, at man skal have en eller anden kontaktperson; at man finder en eller anden person, sådan! Og jeg har egentlig forstået det som en mere eller mindre kommunal person. Det mener jeg bare ikke nødvendigvis er hensigtsmæssigt, for så får vi en situation, hvor man skal have en eller anden ekstra person, som man skal redegøre for sin sag over for, og som man skal sidde og fremlægge alle sine akter over for. Det er bare